

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ

—Φάνεσαι σάν στενοχωριμένος... Τι σού συμβάνει ....
—Τι θέλεις γά μου συμβιάνων... Είμαι άναγκασμένος νά πάω σ' έναν γάμο... Υπάρχει πληκτικότερη άγγαρεια όπ' αυτή ...
—Τότε, γιατί πράγματις ...
—Μπορώ νά κάμιο και διαφορετικά; Πρόκειται περι τον... δικού μου γάμου;

***

Μεταξύ χωρικών :

—Ε, μαρτυρά Γιάννην. Τι φάμακο έδωσες στην άγελάδα σου τις προσλέπες που είχε άρρωστήσει ...
—Έκαπτο δράμα νέφτι.

Την άλλη μέρα :

—Ωραία! ήταν ή συμβουλή πού μονδωκες χθές, μπάρμπα-Γιάννην. Ήδωκα στην άγελάδα μου νέφτι, καθώς μου είπες και ψήφστε!

—Το ίδιο έπαθε κι' ή δική μου!

***

Μεταξύ φίλων :

—Έχεις δέσει κόπτο, βλέπω στό μαντήλι σου ...
—Η γυναίκα μου τὸν δέσει, για νά θυμηθώ να φύγω σενα γράμμα της στο ταχυδρομείο.

—Κάι σύ τούρες;

—Πώς νά τό φύγει, αφού... λησμόνησε νά μού τό δώση ...

και ν' άναγκάσουν τούς Τούρκους νά παραδοθούν μιά ώρα αρχίτερα. Μαζί με τον δύμο αυτό ένωθηκε και ο Χαρίλαος πού τίποτα δε μπορούσε νά τονε συγχράτησε...

Την ρύτα τῆς Σεπτεμβρίου 1821, ο Χαρίλαος με τοὺς συντρόφους του βάζουν σάλες στο ἀδενέεστερο σημεῖο τοῦ τείχους, πηδούν μέσα, ανοίγουν τὴν Πύλη κ' έπειτα δύο μαζί χύνονται στην πόλη ἀκράτητοι, μὲ γυναικά τὰ σπαθιά, μεθυσμένοι από δόξα και νεύτινο... Γιά νά ματαώσουν κάθε πιθανό τον Τούρκον, και γιά νά φέρουν τὸν τρόπο και τὴν άναστάσιο, βάζουν φρούτα στά ποδῶνα σάπια... Ή πυρκαϊά, βοηθούμενή από τὸν αἵμετο, φοντώνει τεράστια και ξαπλώνεται σὲ όλη τὴν Τριπολιταία.

Τότε και ο Ἀρχιστρατήγος τὸν 'Ελλήνων δίνει τὸ σύνθημα τῆς γνωκῆς ἐπίστεως. Οἱ πολιορκηταὶ χύνονται μέσα μὲ ἀκράτητο ἐνθουσιασμό. Ἀρχίζει ή τρομερὴ σφαγὴ ὅπως τὴν περιγράφει ὁ Ποιητής τοῦ 'Υμνου :

"Ο τι ρύτα ήταν ἐκείνη

Πον τὴν τέρειν δ λογούμδος,

ἄλλος ὥννος δὲν ἔριν,

Πάρεις Θάνατος πικρέσις..."

Μέσα στοὺς ἀλαλγούντους τῶν 'Ελλήνων, στοὺς θρήνους τῶν Ὀθωμανῶν, στοὺς τῆς πυρκαϊκὰς και τῶν τουφεκῶν, ὁ Χαρίλαος ἀδιάφορος γιά κάθε ἄλλο, περιφρονῶντας κάθε κίνδυνο, τρέχει ὅπου βλέπει Τούρκον ἀρχοντρόπο. 'Ετοι φύνει και στὸ σεράρι τοῦ Χαμῆτη Μπέη, σπάζει τὴν ἔξοπτρα και κύνεται στὴν αὐλή... 'Ο Χαμῆτη Μπέη, πού τὸ σάπιον τοῦ εἵλε χριστοὶ νά τυλίγεται ἀπό τὶς φλόγες, ἐκπαλάθε ἀμέσως τὶς συμβιασει, και παρουσιάστηκε στὸ κεφαλόδεσκαλο τῆς κεντρικῆς σκάλας, κρατώντας ἀπό τὸ κέρα την Ἀλένην, που είχε τὸ πρόσωπο τῆς σκεπασμένο μὲ πέπλο. Τὰ μάτια τοῦ 'Οθωμανοῦ βγάζουν φλόγες μανίας...

Μόλις ο Χαμῆτη είδε τὸ Χαρίλαον τὴν ἀνεβάνη τῇ σκάλα τοιβάσει τὸ καλύμα τῆς διστηνισμένης 'Ελληνοποιίας, τάχος ὅπερα τὴν ἀπόσταση νά τίνει ἔναστρη στὸν ἀρρεβιστακό της. 'Η Ζογ μέσα στὴ λάμψη τῆς φωτιᾶς, ἀναγνορίζει τὸν ἀγαπημένον της, ἀφίνει καραντίνη γαρδας: «Χαρίλαι ! καὶ ἀπλάνει τὴ κέρα τοῦ γιά νά φυγήτηκε στὴν ἀγκαλιά του. 'Αλλά ταχύτερος ὁ αἰμοβόρος 'Οθωμανὸς τὴν ἀπέτια ἀπό τὰ μαλλιά, τραβήσει τὸ χατζάρι του, και μ' ἦν κεραυνοβόλο κίνημα τὴ κορεῖ πέρα-πέρα τὸ ὥριον κεφαλή και τὸ σφενδόνιτες στὸν ἑβρόντητο Χαρίλαο, πού τὸν εἴρηκε στὸ στῆθος !... Ἀφίνοντας ἔνα μουνγρότε σὸν πληγωμένον θηρόιο, ὁ Χαρίλαος πηδάει ἀπάνω, και μὲ υψωμένο τὸ γιαταγάνιν κυνηγάει τὸ Χαμῆτη Μπέη που φεύγει στὸ ἐστωρικὸ τὸ σπιτιού. Στὸ βάθος τοῦ μακροῦ διαδόμοιν ή φλόγες σταματοῦν τὸ φονιά. Μὲ μάχεται ὁ Χαρίλαος τὸν ρίχνει νεκρό, κ' ἐπειτα, ἔσαλλος ἀπὸ τὴ λότη του, σχεδόν τρελλός, τὰ ἐγκαταλείπει ὅλα, και αὐτὸν τὸ λειψανὸ τῆς Ζογῆς, στὴ διάσηση τῆς φωτιᾶς, και βγαίνει μὲ τὸ φούρακον καμένα, στάζοντας αἷμα, ἀπὸ τὸ θέατρο ἐκείνο τῆς φωβερῆς τραγούδισι !...

'Απὸ τότε δ Χαρίλαος ζύσσε σάν ἐρημίτης, σκυθρωπός και ἀπαγγόλητος γιά τὴ συμφορά του, ὅπως τὸν εγνώθισε στα 1832 δ 'Αγγελος περιγράφησ.

Η ΞΕΝΗ ΖΩΗ

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΙ ΓΡΑΦΕΤΑΙ

Πᾶς ἔκοφαν η Γιαπωνέζες τὰ μαλλιά τους.

· Η μόδα τῶν κομμένων μαλλιῶν ξαπλώθηκε και στὴν Ἱαπωνία. Η Ιαπωνέζες δύμως κόφαντε τὰ μαλλιά τους μὲ πολὺ παραδοξό τρόπο.

· Επειδὴ μόνο οι Ἱαπωνεῖς εἴτε πατέρες εἴτε συζύγοι, σηροήδηραν στὸ πόδι καιδέν ἀφίνειν τὶς γυναικείες τους και τὰ κοριτσιά τους νά κόρησην μάλα γκαρδασσον, μά γυναικείες Ἱαπωνέζες λέσχη νέατερα νά ἐπιβάλλουν μὲ τόπο τὸ θέλασθη της.

· Η γυναικείας τῆς ἑσχάρης αὐτῆς ἔκαναν ἔρανους γιά νά κτίσουν μάλιστα στὴ στήριξη κορυφή τοῦ θυνουν Κόνδη-Γυάμα, χώρα μέτρα περιόδου υψηλού, στὴν ἐπαρχία Νάγκασάνα.

· Μόλις μαζεύτηκαν τὰ ἀπαυτούμενα κεφάλαια ἀρχισε ἀμέσως τὸ κτίσμα της ἑκκλησίας.

· Η Ἱαπωνέζες τότε, ἀπὸ ἀγάπη δῆθεν πρόδος τὸ θεό Βούδα, κόφαντε τὰ μαλλιά τους γιά νά... κάνωντε σχονιά, που μάθησησι μάλισταν τραβήσουν ὡς τὴν κορυφή τοῦ βουνού Κόνδη-Γυάμα τὰ ξένη πόδι τὸν χρησιμεύειν γιά τὸ κτίσμα τῆς ἑκκλησίας.

· Οταν ἐτελείωσε η ἑκκλησία, τὰ πρωτότυπα αὐτὴ σχοινιά νέατερα μάλιστησαν ψήφισαν στὸ Βούδα.

· Μ' αὐτὸν τὸ πόδι η Ἱαπωνέζες κατώθωσαν νά κόψουν σύμφωνα μὲ τὴ μόδα τὰ μαλλιά τους, χωρὶς οἱ πατέρες και οἱ συζύγοι νά πορούν νά διαμαρτυρηθούν !

***

Μιά ἑξαφρενική παράστασις

· Ο μεγάλος Γάλλος ηθοποιὸς Φρειδερίκος Λεμάιτο, ἔκανε πρὸ χρόνων τουρνέ στὶς ἑπαρχίες. Σὲ κάποια ἑπαρχιακὸ θέατρο ἔπαιπε ἔνα ἔργο σὲ μάρτυρες τοῦ δοτούντος ἐπρεπε τοῦ ποτὸν για τὴ σαμπάνια. Ο διευθυντὴς δύμως τοῦ θεάτρου ἐνόμισε καλέντο για τὸν θεάτρου την σαμπάνια μά δλλο ποτὸν τὸν γιά ἀφρίζη ἀλλά νά κοστίζῃ λιγυτερο, μὲ τὸ σέλτες.

· Οταν ἐπέστρεψε τὸν ποτὸν στὰ κείλη του, στραβωμούσαντον παράξενα, ἔφιπτος τὴν πρώτη γούνιλα και φώναζε διαπότοντας τὴν παράστασι :

—Πού είνε ! Είνε ἀπόλυτη ἀνάγκη νά τοῦ μιλήσω ἀμέσως !

· Η πρόσεσια τοῦ διευθυντή ποτὸν ειρίσκετο στὸ παρασκήνιο, ταράχητε πολὺ γιά τὴν ἀπόδοτη τὴν αιδίασκοτη τῆς παραστάσεως και ἔτρεξε νά εἰδοπούλησῃ τὸν διευθυντήν, δο δποτοίσος ἔσπεισε νά δῇ τι συνέβαινε.

· Πλησιάστε κύριε, τοῦ είπε δο μάρτυρες στὰ κείλη του, στραβωμούσαντον παράξενα, μέσα νά γλασάστε τὸ κοινὸν ;

—Ἐγώ είπε δο διευθυντής !

— Ναι κύριε, σεις δο ίδιος.

· Γρίζοντας θερόποδα, δο πρόστιο πρόστιο, είπε:

— Φαντάσεσθε ! κύριο, δο πίνω σαμπάνια, δο ποτὸς ἐπιβάλλει τὸ δρόγον !

— Οι θεαταὶ ἔσκασαν στὰ γέλουα και δίχειροκρότησαν.

· Θά δέσ φέρουν μάρτυρες σαμπάνια, κύριε Λεμάιτο.... Κάνετε λίγη υπομονὴ ! Κάποιο λάδος θάνατε, φυλήστε δο δυστυχημένος δο διευθυντής.

· Καὶ τραβήγητε γρήγορα γιά νά παραγγειλήσῃ σαμπάνια...

· Εν τῷ μεταξὺ δο Λεμάιτο δοχεῖος δόλοκληρο φιλιππικό κατὰ τὸν σέλτες... και τὰ τηζασυνειδητὰς πόδη διευθυντῶν τὸν διεύτρων.

· Οι δεαταὶ τὸν παροκλούσθισαν γοητευμένα, δέν είνε δὲ παράστησο να διασφαρτήσησαν δάμα θήλε η σαμπάνια και διξακολούθησε δο παραγματική παράστασις.

***

· Ο ἐκατομμυριούχος... ζητιάνος !...

· Η ἀστυνομία τοῦ Τουρινόν δὲν ἀγάπα καθόλου τοὺς πλανούσαντας οργανωταίς πον σκοτίζουν τὸ πόδι μὲ τὶς λατέρους τους. Π' αὐτὸν καθε τόσο τοὺς μαζεύει και τοὺς κλείνει σ' ἔνα

· Εναν τέτοιο δραγανοπαικτη, τὸν Καίσαρα Μαΐνερο ἔπαιπε τελευταία η στονιά τοῦ Τουρινόν, μὲ τὸ σποτὸ ντο τὸν οδηγήσι, συμφωνοῦντα τὸ νόμο, στὸ απόστολο τῶν ἀλητῶν.

· Ο Μαΐνερο δὲν δέρει αντίσταση, δέστητος μόνο νά πάρη μερκά παραγματάκια ἀπὸ τὴν σοφίτα που εώληστο.

· Τα πράγματα αὐτά, χωμάτινα κατέστησαν τὸ ποτὸ κουρέλια και παλχόσταχτα, ήσαν νομίσματα χρυσᾶ και ἀσημένια σὲ μεγάλη ποσότητα !

· Εξίγιαν περισσότερο ἀπὸ ἔκαπτο κιλά και χρειάστηκε φυσικά δόλοκληρο κάρρο, γιά νά τὰ πάνη στὸ απόστολο, μέσα εἰς τὸ δόπιον μένει τώρα ο εκατομμυριούχος δραγανοπαικτης, συντηρούμενος ἀπὸ τὴν περιστασία του !...